

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa W. [...] spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w K.

przeciwko Gminie S.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej "B." spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością z siedzibą w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 października 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 lipca 2020 r., sygn. akt I ACa [...]

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od pozwanej Gminy S. na rzecz powódki
Wodociągów [...] spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w K. kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z 23 lipca 2020 r., po rozpoznaniu sprawy z powództwa M. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. przeciwko Gminie S., przy udziale interwenienta ubocznego „B.” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. o zapłatę, na skutek apelacji Powódki

i Pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 31 października 2019 r. oddalił obie apelacje i zniósł koszty procesu pomiędzy stronami oraz koszty interwenienta ubocznego.

Skargę kasacyjną złożyła Pozwana, zaskarżając powyższy wyrok w pkt I i II w części oddalającej apelację pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 31 października 2019 r. Skargę kasacyjną oparto na podstawie naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art. 483 § 1 k.c. i art. 484 § 1 k.c., art. 484 § 1 k.c. w zw. z art. 5 k.c., art. 484 § 2 k.c., art. 5 k.c. oraz naruszenia prawa procesowego, mające istotny wpływ na wynik sprawy tj.: art. 233 § 1 w zw. z art. 278 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 484 § 2 k.c. Mając powyższe zarzuty na uwadze, Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku, zniesienie postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania Skarżąca wskazała występowanie istotnego zagadnienia prawnego.

Powódka Gmina S. w odpowiedzi na skargę kasacyjną Pozwanej wniosła o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, oddalenie skargi kasacyjnej w całości - w przypadku jej przyjęcia do rozpoznania oraz o zasądzenie od Pozwanej na rzecz Powódki zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego, według norm przepisanych, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia orzeczenia do dnia zapłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien każdorazowo spełniać wymagania wynikające z treści właściwych przepisów, a także być sformułowany wraz z uzasadnieniem zgodnie ze standardami wskazywanymi wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

W niniejszej sprawie wniosek Skarżącej standardom tym nie sprostął.

Istotne zagadnienie prawne nie może być sformułowane w sposób incydentalny, tj. odwołujący się do okoliczności konkretnej sprawy. Już samo takie ujęcie, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, poprzez odwołanie się do konkretnych zdarzeń, w tym umowy i jej treści, nie spełnia wymagania uznania, iż w sprawie zagadnienie takie występuje. W świetle ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. musi dotyczyć problemu nowego, niewyjaśnionego w dotychczasowym orzecznictwie, a jednocześnie musi dotyczyć ważnego i abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego. Orzeczenie Sądu Najwyższego w takiej sprawie ma przyczynić do rozwoju prawa i orzecznictwa. Skarżąca natomiast tematem zagadnienia prawnego uczyniła interpretację postanowień umownych. Poza tym Skarżąca powinna przedstawić pogłębiony wywód prawny uzasadniający zgłoszone wątpliwości, wykazać zasadność preferowanego sposobu rozstrzygnięcia zagadnienia, a także wadliwość rozwiązania przez Sąd drugiej instancji postawionego problemu prawnego w sposób rzutujący na wynik sprawy.

W przypadku, gdy w ramach stosowania tych przepisów powstały już w orzecznictwie sądów określone rozbieżności, Skarżący powinien je przedstawić, jak też uzasadnić, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (zob. *inter alia* postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07; z 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08; z 12 grudnia 2008 r., sygn. akt II PK 220/08; z 8 lipca 2009 r., sygn. akt I CSK 11/09, niepublikowane). Skarżąca w zakresie rozbieżności orzecznictwa wskazuje uchwałę Sądu Najwyższego z 6 listopada 2003 r., sygn. akt III CZP 61/03 (OSNC 2004, z. 5, poz. 69) mającą moc zasady prawnej oraz orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 21 września 2017 r. w sprawie sygn. akt I ACa 259/17 (niepubl.). Poza stwierdzeniem, że Sąd Apelacyjny w Katowicach podjął próbę przełamania ugruntowanej, po wydaniu w/w uchwały linii orzeczniczej. Skarżąca nie wykazała, z czego wynika potrzeba ponownej analizy interpretacji tego przepisu i z jakich powodów dotychczasowy dorobek doktryny i orzecznictwa jest w tej mierze niewystarczający.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności,

które w ramach przesądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu. O kosztach postępowania Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ *in princ.* k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c., ustalając ich wysokość na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 stycznia 2018 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265).

jw